

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Καθεστωτική λογική

Η κυβέρνηση όλο και περισσότερο αποκτά καθεστωτική λογική. Μεταφράζει τη βουβή και συμπίεσμένη αγανάκτηση, σήμερα, των εκατομμυρίων που βγήκαν στους δρόμους για τα Τέμπη ως νίκη των μηχανισμών χειραγώγησης που ελέγχει. Και νοιώθει ικανή να βάλει σε εφαρμογή τις πιο μύχιες επιδιώξεις της. Νοιώθει απελευθερωμένη από πιέσεις που την ανάγκασαν στο παρελθόν να προσποιηθεί είτε «αυτοκριτική» για τα Τέμπη, είτε προοδευτικότητα. Στο πάνδημο αίτημα για Δικαιοσύνη στο έγκλημα των Τεμπών απαντά με την διατήρηση του ίδιου υπουργού Δικαιοσύνης, με τις γνωστές προκλητικές δηλώσεις για το «μπάζωμα», ακριβώς για να συνεχίσει στο ίδιο μοτίβο. Ο πρωθυπουργός της χώρας 24ωρα μετά τη δήλωση Τραμπ, ανακαλύπτει και ο ίδιος πως «κατά τη γνώμη του, τα φύλα είναι δύο», κλείνοντας το μάτι στο ακροδεξιό και οπισθοδρομικό ακροατήριο που εναγωνίως ζητά να εκφράσει. Κρατά την ίδια γραμμή με τα Τέμπη («θα σας βγάλω τρελούς») και στο κραυγαλέο σκάνδαλο του Ο.ΠΕ.ΚΕ.ΠΕ. Και, βεβαίως, για να μη χαθεί ο συμβολισμός, αντικαθιστά στο Υπουργείο Μετανάστευσης τον Βορίδη με τον... Πλεύρη, για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία για το μήνυμα, ενώ περιορίζει δραστικά το διεθνώς κατοχυρωμένο ανθρώπινο δικαίωμα στην αίτηση ασύλου, και μιλά πλέον ανοικτά για στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών.

Σε αυτό ακριβώς στο πλαίσιο, δεν θα μπορούσε να λείπει η νέα επίθεση στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Άλλωστε, καλοκαίρι έχουμε, υπάρχουν και οι συνήθειες που δεν κόβονται. Αφού, λοιπόν, διαλάλησε με κάθε τρόπο την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την συνταγματικότητα του Νόμου με τον οποίο ιδρύονται τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, κάνοντάς μας, καθηγητές άνθρωποι, να αμφισβητούμε το αν δικαιούμαστε να πιστεύουμε ότι γνωρίζουμε τουλάχιστον γραφή και ανάγνωση, καλοκαιριάτικα δίνει νέο μποναμά στα ιδιωτικά πανεπιστήμια χαλαρώνοντας κι άλλο τις – αστείες– προϋποθέσεις για την ίδρυσή τους. Ποιος νοιάζεται για τη σοβαρότητα και την ακαδημαϊκότητα; Οι business πρέπει να προχωρήσουν.

Και βέβαια περνάει το αφήγημα της ανομίας στα πανεπιστήμια σε άλλο επίπεδο. Απόλυτα συνειδητά αφήνει στο έλεος της υποχρηματοδότησης και της υποστελέχωσης τα πανεπιστήμια να μαραζώνουν, μπας και λάμπουν συγκριτικά οι καρικατούρες που στήνουν ως πανεπιστήμια, και ξεκινάει αμείλικτο αγώνα ενάντια στην «ανομία». Εξάλλου πάντα τα μέτρα ενάντια στο φοιτητικό κίνημα και τα δημόσια πανεπιστήμια ήταν «σημείο ταυτότητας» για την συντηρητική ατζέντα. Στο κλίμα που αναφέραμε, αυτή παίρνει χαρακτηριστικά υστερίας. Διαμορφώνει ειδικό ποινολόγιο σε πράγματα που αφορούν ακόμη και σε απλές τυπικές μορφές φοιτητικών κινητοποιήσεων, με λογική «ιδιωνύμου». Δηλαδή, μια πράξη δεν αντιμετωπίζεται ισότιμα και καθολικά από τον νόμο ανεξάρτητα ποιος είναι ο παραβάτης, αλλά υπάρχουν ειδικές ποινές όταν αυτός είναι φοιτητής ή γενικότερα όταν αγωνίζεται εντός των πανεπιστημίων. Με κραυγαλέο παράδειγμα την καταστρατήγηση του τεκμηρίου αθωότητας όταν κατηγορούμενος είναι φοιτητής. Αρκεί απλώς να κατηγορηθεί κάποιος-α και χάνει την φοιτητική ιδιότητά του μέχρι 24 μήνες, ανεξάρτητα της πιθανής αθώωσης. Επιπλέον, προβλέπονται πειθαρχικές διώξεις μελών ΔΕΠ και μελών ακαδημαϊκών οργάνων που δεν επιλαμβάνονται της επιτήρησης και της κατάδοσης των «παρανομούντων» φοιτητών στις αρχές. Θλιβερό, αδιανόητο και απαράδεκτο. Ολοταχώς, στροφή προς τον μεσαίωνα... Και, μαζί, διαγραφές φοιτητών. Ο καλοδοουλέμενος (και καλοταϊσμένος) μηχανισμός μιλάει για διαγραφές «αιωνίων», «από την δεκαετία του '60», όταν στο

ΕΜΠ ανήκουν στην ψευδεπίγραφη αυτή κατηγορία (και με ευθύνη του), σε αρκετές Σχολές, πάνω από το 40% των φοιτητών.

Και το ΕΜΠ; Δυστυχώς σε αφωνία ή σε πλήρη ευθυγράμμιση. Στην εμπεδωμένη πια τακτική της «σιωπής των αμνών», απορρόφησε χωρίς να βγάλει τσιμουδιά την μείωση των 750.000 ευρώ (!) στον προϋπολογισμό του, με αποτέλεσμα οι Σχολές του ΕΜΠ να έχουν φέτος μηδενικό τακτικό προϋπολογισμό! Δηλαδή, τι άλλο πρέπει να γίνει ώστε Συμβούλιο και Σύγκλητος να δείξουν ότι... υπάρχουν; Κατά τα άλλα, το ΕΜΠ πρωτοπορεί σε κάθε μέτρο που συντονίζεται στον «ιερό» και κίβδηλο αγώνα της κυβέρνησης «ενάντια στην ανομία». Αποστείρωση του ιστορικού Πολυτεχνείου, ώστε τίποτε να μην συνδέεται πια με τις στιγμές ανάτασης του ελληνικού λαού και της νεολαίας. Μόνιμη και επιδεικτική παρουσία αστυνομικών στην Πολυτεχνειούπολη. Κάμερες, κάμερες, κάμερες παντού, ακόμη και στους κοινόχρηστους χώρους, ακόμη και μέσα στις Σχολές και επίσημη θεσμοθέτηση του «μεγάλου αδελφού» που θα παρακολουθεί τα πάντα.

Η ίδια καθεστωτική λογική μοιάζει να επικρατεί παντού. Ο «πλανητάρχης» εγκατέλειψε την ιδέα να προσαρτήσει τον... Καναδά, αλλά συνεχίζει να θεωρεί λογικό να προσαρτήσει την Γροιλανδία και να μετατρέψει τη Γάζα σε Ριβιέρα. Μπροστά στα μάτια μας εξελίσσεται ένα έγκλημα κατά του παλαιστινιακού λαού, χωρίς προηγούμενο. Η κοινή γνώμη συνηθίζει να βλέπει εκατόμβες θυμάτων, σε σχολεία και νοσοκομεία, άνθρωποι να χτυπιούνται στην ουρά για φαγητό και νερό. Οι «καταδίκες» των ενεργειών αυτών μοιάζουν περισσότερο με απαθείς συνέργειες και όλα μοιάζουν να κινούνται από το κακό στο χειρότερο. Όχι όλα. Ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές υπάρχουν αυτοί που αντιστέκονται και σώζουν την τιμή της ανθρωπιάς και της ανθρωπότητας, όπως η κινητοποίηση για την λευτεριά στην Παλαιστίνη <https://www.facebook.com/share/v/19GLEjQYnL/> στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου, ένα από τα πιο ιστορικά πανεπιστήμια παγκοσμίως (έτος ίδρυσης 1583), αλλά και τόσες άλλες σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ξεχνούν, όμως, κάτι. Την μοίρα όλων των καθεστώτων. Αποχαλινωμένοι, με την αίσθηση του «ότι θέλω κάνω», χάνουν την επαφή με την πραγματικότητα και τα βουβά ρεύματα αγανάκτησης ακόμη και απελπισίας που συσσωρεύονται στα θεμέλια της κοινωνίας (στην Ελλάδα το νοίκι είναι πιο δυσβάσταχτο από οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, οι νέοι της χώρας μας βασανίζονται καλοκαιριάτικα στο σύγχρονο σκλαβοπάζαρο της «σεζόν», πάνω από το 50% των Ελλήνων δεν θα κάνει καν διακοπές), και νομίζουν θα είναι αιώνιοι. Μέχρι να καταρρεύσουν, και το οικοδόμημά τους να αποδειχθεί τραπουλόχαρτα.

Αλλά μέχρι τότε, όλοι εμείς, θα ανήκουμε σε αυτούς που στάθηκαν βουβοί όταν γινόταν «σημεία και τέρατα», σαν αυτά που διαβάσαμε και αναρωτιόμασταν πώς γίνεται οι άνθρωποι στον καιρό τους να τα ανέχονταν;

22.07.2025